

Hur det började, berättat av Gunnar Tidner

På båtmässan 1968 tittade vi på segelbåtar som låg inom räckhåll för familjens ekonomi men ändå kunde rymma hela vår familjen med 4 barn, då i åldrarna 1-11. Valet kom att stå mellan IF och Karlskrona-Viggen. Men vi fastnade för Viggen såsom varande något rymligare. Dessutom lämnade Länssparbanken som Karlskronavarvet etablerat samarbete med ett speciellt Viggelån som var lite förmånligare än ett vanligt sparlån. Grundpriset för Karlskrona-Viggen var ca 25 000 kr (det motsvarar drygt 200 000 kr i 2010 års penningvärde). Vi sålde vår motorbåt och lade upp en hård sparplan. På hösten beställde vi vår Viggen nr 135 för leverans till våren 1969.

Under vintern fick vi en inbjudan till ett möte för att bilda Viggklubben. Mycket intressant var att höra Per Brohäll berätta om tillkomsten av Viggen. På mötet utsågs en styrelse bestående av personer som alla hade kommersiella intressen i Viggen. Till ordförande utsågs den som hade hand om försäljningen av Viggen i Stockholm. De stadgar som då antogs var mycket lösa i köttet. Medlemmar var *alla som seglade Viggen*. Någon medlemsregistrering var inte aktuell ej heller några särskilda krav på styrelsen att kalla till årsmöten och där stå till svars för sitt fögderi. Nackdelarna skulle så småningom visa sig.

Under de följande vintersäsongerna fram till senhösten 1970 var det ytterligare några möten i Viggklubben men jag minns inte mer än att vi på något av dem besökte Wasavarvet och att Lennart Olsson, mätchef i Svenska Seglarförbundet informerades om den då nya IOR-regeln men undrade varför vi inte seglade entyp i Viggen.

I juni 1970 skulle Viggklubben ordna en distanskappsegling med start söder om Lidingö och mål vid Gällnö. Ordföranden skulle komma i en motorbåt och starta oss. Han kom först efter att vi väntat i flera timmar. Då var det för sent att starta kappseglingen. Han ursäktade sig med att han fått en kund och därför blivit försenad.

I januari 1971 fanns Karlskrona-Viggen med på båtutställning för sista gången. Det var i Ostermans marmorhallar. I mars visades Albin-Viggen på båtmässan i Älvsjö. Det skulle dröja innan vi hörde någonting från Viggklubben.

I maj 1972 blev jag kallad till ett Viggmöte på Länssparbanken. Albin-Marin var intresserad att aktivera Viggklubben och därför kontaktat Roald Wallberg, Länssparbanken, som ingått i den på hösten 1970 utsedda styrelsen i Viggklubben. Till mötet hade kallats ägare både av Karlskrona-Viggen och Albin-Viggen. Roald Wallberg anmälde att Viggklubben inte bedrivit någon verksamhet sedan 1970. Mandatet för den vid årsmötet 1970 valda styrelsen hade utgått i november 1971. Ny styrelse måste väljas om klubbens verksamhet skulle fortsätta.

Diverse procedurfrågor bl a om vilka som skulle rösta vid mötet skapade en spänd stämning mellan Karlskrona- och Albin-Viggen-ägarna. Det växlades en del hårda ord mellan mig och Jan Alm som hade Albin-Vigg. Det hela slutade med att vi båda kom med i en nybildad styrelse med Roald Wallberg som ordförande i den ombildade Viggklubben. Styrelsen bemyndigades att senast till klubbens årssammanträde i november 1972 utarbeta förslag till nya stadgar.

En bit inpå 1973 kontaktade jag Jan Alm. Ingen av oss hade blivit kallad till något styrelsemöte i Viggklubben sedan juni 1972. Inget årsmöte hade kallats till i november. Vi beslöt då att ta saken i egna händer. Vi fick god hjälp av Bo Lundell, granne till Jan och styrelseledamot i Ostkustens Vegaklubb. Med Vega som före-bild utarbetade vi tillsammans ett förslag till nya stadgar för Viggklubben. Vi övertalade sedan Roald Wallberg att kalla till ett extra föreningsmöte den 7 maj 1973. Jag erbjöd mig att som dragplåster att visa film och berätta om vår segling till England.

Stadgeförslaget antogs med några smärre justeringar. Medlemsavgift på 15 kr för resten av året beslöts. Nu fanns grund för att kunna registrera vilka som var medlemmar i klubben. I den nya styrelsen blev jag ordförande, Jan Alm sekreterare och Allan Gardelius kom med som klubbmästare.

Entusiasmen i den nya styrelsen var stor. Vi ville snabbt komma igång med familjeträffar, kappseglingar och andra aktiviteter. Till den första familjeträffen 1-2 september 1973 vid Mörtö Bunsö kom 16 Viggas. Det blev gemensam middag i egna båtar, tipspromenad, stafettlekar för barn och vuxna, lägerbål med korvgrillning och sång till gitarrackompanjemang under stjärnklar natthimmel.

Det brådskade med att utarbeta klassregler så att karaktären av entypsbat kunde behållas. Karlskronavarvet hade under sin tid experimenterat med varierande mått på seglen för att förbättra mätetalet enligt RORC och IOR. De betraktade aldrig Viggan som en entypsbåt. Därför var det hög tid att mota Olle i grind innan Albin Marin gjorde samma sak. På årsmötet i november 1973 antogs klassregler för entypsbåtarna Albin-Viggen och Karlskrona-Viggen. Vid detta möte lämnade Jan Alm styrelsen för att han bytt till Vega. Under de första åren i Vigganklubben var det praxis att alla i styrelsen själva skulle vara Vigganägare. Det ansågs vara en garanti för att styrelsen rätt skulle värna om medlemmarnas intressen.

Vid en klubbafton på Wasavarvet 1974 diskuterades *Viggen från för till akter*. Det material som då kom fram togs till vara och kom efter stort redigeringsarbete med Ingmar Holmström som eldsjäl att resultera i de första Tekniska Tipsen.

Under pingsten 1974 familjeseglade 13 Viggas till Mariefred dit vi inbjudits av Lars Fogelström. Erfarenheterna från denna minieskader gjorde att vi började planera för en eskadersegling till Gotland 1975.

Gotlandseskadern 1975 genomfördes med 16 båtar och blev en stor succé.